

թուականներից իգական դպրոց. առաջինն այժմ երկդասեան է, իսկ երկրորդը միջասեան. սրանք երկուան էլ պահվել են և պահվում են ժողովրդի կողմից յատկացրած արդիւնքներով և նուէլներով:

Է, ինչպէս լսում ենք, և Դարաշիշագ է զմիւս գաւառական բժիշկը պաշտօնուի ստեղծ շարունակ թափառել. հիւանդանոցը թարգմանութիւնը հիւանդանութիւնը բազմաթիւ են կական ոչ մի օդութիւն չը կա հա-

Այժմ այդ երկու դպրոցներն էլ համարվում են աղքատ դպրոցներ. այս հանգամանքը գուցէ վիրագրվի նկարի ժողովական բարութեամբ, բայց դա չարչաշար սխալ կը լինի: Այդ ժողովուրդը՝ որը գաղթել է Պարսկաստանից, մի վերին աստիճանի ընդունակ ժողովուրդ է գոյութեան կռուի մէջ յարատելու կեանքի զօրեղ պայմաններով: Գուցէ ոչ մի տեղի ժողովուրդ իր դպրոցով, իր ուսուցիչներով այնքան չէ հետաքրքրվում որքան նկարի ժողովուրդը. և ոչ միայն դպրոցի, այլ ամեն մի հասարակական նույիրական գործի, կամ հիմնարկութեան համար այդ ժողովուրդը պատրաստ է են աղքատ դպրոցների համար այդ ժողովուրդը:

Իսուս է իր աշխատանքի արդիւնքը շռայիլ:

ՆԱՄԱԿ ՄՈԶԴՈԿԻՑ

Յուղիսի 24
ընտրութիւնը,
իս հասարակու-
ողին տեղի ուն-
է լընդամենը եր-
սյերն են կա-
ռկանում ռու-
այն երեք երեք
վայ ձայնաւո-
ձգողը հենց ա-

բաւական ն
մալեանի դէմ
զարագլուխները
ակայն ի մեծ
ջը թուլացան
դրութիւնների
ը ընտրութիւն
սկայն շատ
և եւան բացակայ
ակներն արդէ
եսել էլն, օր
կատ, ուրիշն
ին աշխատում
ի մեծամասնու
ոցի, քաղաքա
բների ընտրու

Ամաստղական
ամարելով և Ե
թիւնն իր մ
ներին յատկաց
ոյ պիտի անսպ
լինէր, սակա
ռով ընտրովթ
քանի ձայնա
ն քաղաքագու

մերը և հասա
տիսակ տեսդու
մէկ մէկու.
ռաջարկում Եր
ինի Ընարութիւ
նածուն: Վեր
քաղաքս քաղաք
օրը ցրվել տո
կները և նրա
զլսի Ընարութիւ

Սախագահար
դրաւիչ Կերս
թեան մասին
էնց այժմ ընտ
ան 17 տարբ
հանուլը ձայն
անօրէնութեա
վեց քռէարկի
իր Կանդիդա
ձայնաւոր նախ
անդիդատը, ա

ը առաջարկու
սղաքագլխին
ձայնին էր սպ
ոյն աննկատե

կը բարով գրեց իր անունը քուէարկելի անձնաւութիւնսերի շալքը: Քուէարկվեցան ինքը քաղաքացին թուժակեան մասին:

քաղաքացին թուշմալեան, պ.պ. Գանջումեան, Ու-
լրուխանեան և Ալագաթեան. զրանցից առաջինը
քուէսների առաւելութեամբ վերստին ընտրվեց
քաղաքազլուխ, իսկ մնացեալ կանդիտադներից
հետո միայն Գանջումեան վաստակեց բաւական
քուէսներ: Քաղաքազլուխի օգնական ընտրվեց հայ
դպրոցների հոգաբարձու Գէորգ Ալանեան:

Մ.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ

Թիֆլիս, յուլիսի 26-ին

«Մշակի» № 64-ի մէջ զրավաճառ Մակար Զմշ-
կեան յայտարարում՝ է՝ թէ հանդոցեալ Ծափթիի
աշխատութիւնների օտար լեզուներով թարգմա-
նելու իրաւունքը ընդմիշտ և լիովին անցել է իր
ձեռքը:

Այս տարի լրանում է ոռուսաց «ԵՎԾՆԻՔԵ ԵՎ-
РОՊԻ» ամսագրի գոյութեան 25-ամեակը: Սկզբում
բուն պատմական և Յ-ամեայ, ապա կարծ ժա-
մանակից յետոյ պատմական-զրական-քաղաքական
ամսագիր «ԵՎԾՆԻՔԵ ԵՎՐՈՊԻ» գրաւեց իր որոշ
դիրքը ոռուս մամուլի մէջ իր գոյութեան ընթաց-
քում: Նա մեծ գեր խաղաց անցեալ թագաւորու-
թեան ժամանակ, հող պատրաստելով րէֆորմե-
րին և տարածելով նրանց անհրաժեշտութեան
մասին առողջ գաղափարներ: Այդ ամսագիրն իր
ամբողջ գոյութեան ընթացքում միշտ առաջադէմ
է եղել: Իսկ ինչ որ վերաբերում է ամսագրի ո-
ճին և գրելու ձեին, — դա փոքր ինչ ծանր ու չոր
է, և այդպէս էլ եղել է միշտ: Ամսագիրը միշտ
անողորս պատերազմ է մղել յետադէմ կուսակ-
դութեան մոռկոփ ուժ:

Այդ յայտարարութիւնը հակառակ լինելով ձըշ-
մարտութեանը, մենք մասնաւոր կերպով հրաժ-
րեցինք զրագանառ Շմշկեանին իր արածն ուղղե-
լու, զգուշացնելով նրան, որ հակառակ դէպքում
նա կը զրկվի մի երկու «վէպերի» թարգմանելու
արտօնութիւնից էլ, որ մենք տուել ենք նրան:
Պ. Զմշկեանն այսքան երկար ժամանակ բաւարա-
րութիւն չը տալով մեր պահանջին, ներկայումս
հարկ ենք համարում յայտնել ի գիտութիւն հա-
սարակութեան, որ մենք ոչ միայն հանգուցեալ
Բաֆֆիի բոլոր աշխատութիւններն օտար լեզու-
ներով թարգմանելու իրաւունքն ընդմիշտ և լիո-
վին երբէք տուած չենք եղել նրան, այլ այժմ
մենք, նրա արարքն ի նկատի ունենալով,
յետ ենք առնում այն մասնաւոր արտօնութիւնն
էլ, որ մենք զիջանելով իր իմպերին, տուել ենք
նրան, և որով նա կարող էր մի երկու վէպիկներ
թարգմանելու:

«Южн. Кр.» Церкви и монастыри в Крыму

Այլի Անսա Մէլիք-Յակոբեանց

Ստացանք Վիէննայում հրատարակվող «Neue Antislavery—Revue» (Նոր—հակագերելավրական համարէս) անունով հրատարակութիւնը, որը լոյս է տեսնում ամիսը մի ամսամի գերմաներէն և Գրան-սերէն լեզուներով: Խմբագիրը հայերին ծանօթ մի անձնաւորութիւն է, դա պ. Սալլ է, որը մի ժա-մանակ հրատարակում էր Վիէննայում «Journal

«Այս ամառը թատրոնական ներկայացումների ամառն է կօջօրում: Ուստաց երկու ներկայացումներից յետոյ, այս կող 1891 թվի հոկտեմբեր ամիսը:

տեղի հայոց եկեղեցու երգիչների խումբն է, յուլիսի 26-ին, մի ներկայացում տուեց Աւելորդ ենք համարում խօսել երկու ներկայացրած փողը-վիճների մասին, այն է «Խնչօի թուզը» և «Երկու քաղցածներ», մեզ աւելի հետաքրքրեց զաւեշտը, որը բաղկացած էր բանաստեղծութիւններից, խօրական և սօլո երգերից: Մանաւանդ մեզ վրա լաւ տպաւորութիւն գործեց պ. Ա. Դէմուրեանի ձայնը. դա թէև անմշակ, բայց քաղցր և գուրեկան տէնօր է: Ափսոս, որ այդ ձայները մեր հասարակութեան մէջ կոռում են և ամսաօթ կամկածելի մարդ, որ Բաշկիչէտի բանականից կարողացաւ փախչել:

«Կայք» լրագիրը հաղորդում է, որ յուլիսի 27-ին, ուրբաթ օր, Կիմէգորօղեան նահանգից մեր քաղաքն եկան կարսի նահանգը գնալու նրապատակով 20 գաղթական ընտանիքներ, որոնք մեր քաղաքում ողովածութիւն են հաւաքում:

Ստացանք հետևեալ նկատողութիւնը տպագրեալու համար: «Այսանելի է Թիֆլիսի զանազան «դուխաններում», «ալօդվաշներում» և մանրափառոների մօտ ծառայող երեխաների և պատանիների գրութիւնը: Բացի նրանից, որ նրանք ենթարկված են զբամական հարստահարութեան, բացի նրանից, որ այդ խեղճերին և բանեցնում, և ոչինչ վարձատրութիւն չեն տալիս, այլ և նրանց բարձրագույն չունեն մշակվելու»:

լոյա ակէս վշացնում են իրանց «խաղէլինները»,
ամենաանվայել կերպով վերաբերվելով դէպի նը-
րանց, որի հետեանքը լինում է այդ երեխանների
և պատանների բարոյապէս վշանալը։ Ով պէտք

